

Foto: David Colunga Quesada

Avelino Souto Rozados

Presidente do Club de Xóvenes Gandeiros de Galicia

Vivimos nunha época moi complexa para os empresarios do rural. Vivimos na era na que os urbanitas, que non coñecen o noso traballo, pretenden darnos leccións e impoñerlles as súas normas ás persoas do rural.

Os gandeiros temos que estar orgullosos do que facemos, temos 365 razóns para estalo, como os 365 días que traballamos para ofrecer o mellor produto.

Ser gandeiro é unha profesión que se leva dentro, de forma vocacional, que se leva no sangue. Ademais, temos que mostrarlle á sociedade que, se non existisemos, non habería alimentos, así de sinxelo. Ás veces, á sociedade semella esquecérselle a importancia do sector agroalimentario.

Os do rural temos a grande honra e responsabilidade de alimentar o mundo e, a miúdo, non nos paramos a reflexionar o que iso supón en feitos tan habituais como tomar unha cervexa. Se non existe o sector primario, o resto é menor. O mundo ten que comer.

O sector primario ten moitas funcións polas que sentirse orgulloso. Somos os responsables de manter e darlles vida aos lugares que se están despoboando. Freamos o abandono da terra, porque ao final, onde existe vida agraria, a terra está cultivada e o

Ser gandeiros é para estar orgullosos

medio, coidado. En definitiva, somos os xardineiros do mundo.

Temos que estar orgullosos da nosa tecnoloxía. A sociedade urbanita vive de costas á revolución tecnolóxica que viviu e vive o campo. Hoxe en día, andamos co tractor a 70 km/h e os coches, a 30 km/h polas cidades, pero non soamente iso, tamén cabe salientarlle a tecnoloxía en materia de xenética, coa fecundación in vitro, así como a innovación nos sistemas de muxido, con tecnoloxía de última xeración, tanto en robots como en salas de muxido.

A maiores, temos que dicirlles a todos aqueles que nos achacan o cambio climático que si, que algo contaminamos, pero somos o único sector produtivo que facemos dúas funcións na cadea do cambio climático. Os cultivos e a agricultura evitan a desertización, son emisores de osíxeno á atmosfera, axudan a regular o clima e, sobre todo, actúan como sumidoiros de CO₂.

Máis de 10.000 familias poderán, co apoio unánime da sociedade, continuar co seu labor e a súa paixón: coidar do rural, que é de todos. Pero non soamente eles, senón tamén camioneiros, veterinarios, comerciais, asesores, xestores, laboratorios e todas as familias que traballan arredor do sector primario poderán seguir desenvolvendo a súa profesión. Respectando e dándolle valor á nosa xente do campo, faremos que cada día os agricultores nos levantemos cunha ilusión de traballo.

Somos os primeiros que queremos que as nosas vacas estean ben e non temos culpa de que entre os 10.000 gandeiros galegos existan dez tolos que maltratan os animais e que eles

▶ OS CULTIVOS E A AGRICULTURA EVITAN A DESERTIZACIÓN, SON EMISORES DE OSÍXENO Á ATMOSFERA, AXUDAN A REGULAR O CLIMA E, SOBRE TODO, ACTÚAN COMO SUMIDOIROS DE CO₂

sexan noticia. A noticia temos que ser o resto dos gandeiros, que miramos as nosas vacas, que, se é preciso, nos levantamos nas noites frías de inverno para atender un parto; aqueles que interactuamos con elas; aqueles que non as vemos como máquinas de producir leite, senón como aliadas que forman parte do noso modo de vida. Por suposto, cómpre destacar que para calquera gandeiro é complicado desfacerse dun animal, pero a granxa ten que funcionar como unha empresa, porque, se non, non viviríamos.

A agricultura e a gandería son os piares fundamentais da sociedade. Nós, os gandeiros, tamén temos sentimentos, queremos aos nosos animais e somos os primeiros que miramos polo seu benestar. Sempre é difícil sacrificar un animal, do que coñeces a súa nai e toda a súa historia e co que vives momentos felices, coma min con Edurne.

Debemos dicir ben alto e con dignidade: son gandeiro e síntome orgulloso. Son gandeira. Nacín na aldea.

Sentimos paixón pola gandería e por ser os encargados de alimentar e coidar o mundo. ■